IQRO JURNALI / 2023
GUVOHNOMA № 060680
E-ISSN : 2181-4341

VOL–2, ISSUE–1
https://wordlyknowledge.uz/

AVLONIYNING IBRAT YO‘LI BIZ YOSHLARGA O‘RNAK

Nizamova Malika Ravshan qizi

Nizomiy nomidagi TDPU talabasi

e-mail:malikanizamova@47gmail.com

Annotatsiya: Briefly about Avloni,Avlonihas been working for more than 30-years.He witnessed the labor events of 1916,followed by revolutionary and national liberationstruggles.His pedagogical activity and ideas about education are important sources in defining the features of enlightenment,which reaches a new level in the early twentieth centry.The Avloni school was built on the basis of humanistic and free education with the main task of teaching children secular and advanced science,and ensuring that young people have the ability to participate in the socio political life of the country.

Keywords: Education,science,activity,Avloni,description,purpose of education,nation**.**

Abdulla Avloniyning biz yoshlar uchun aytgan fikrlari biz uchun muhim ahamiyat kasb etadi.Aynan, tarbiya xususiy ish emas, milliy, ijtimoiy ishdir degan fikrlari e'tiborli. Har bir xalqning taraqqiy qilishi, davlatlarning qudratli bo‘lishi avlodlar tarbiyasiga ko‘p jihatdan bog‘liq, deb hisoblaydi adib. Tarbiya zurriyot dunyoga kelgandan boshlanib, umrning oxiriga qadar davom etadi. U bir qancha bosqichdan — uy, bog‘cha, maktab va jamoatchilik tarbiyasidan tashkil topgan. Avloniy tarbiyaning doirasini keng ma’noda tushunadi. Uni birgina axloq bilan chegaralab qo‘ymaydi. U birinchi navbatda bolaning sog‘ligi haqida g‘amxo‘rlik qilishi lozimligini uqtiradi. Avloniyning fikricha, sog‘lom fikr, yaxshi axloq, ilm-ma’rifatga ega bo‘lish uchun badanni tarbiya qilish zarur. «Badanning salomat va quvvatli bo‘lmog‘i insonga eng kerakli narsadur. Chunki o‘qumoq, o‘qutmoq, o‘rganmoq va o‘rgatmoq uchun insonga kuchli, kasalsiz jasad lozimdir”. Abdulla Avloniy badan tarbiyasi masalasida bolani sog‘lom qilib o‘stirishda ota-onalarga murojaat qilsa, bolani fikr tomondan tarbiyalashda o‘qituvchilarning faoliyatlariga alohida e’tibor beradi. Bolalarda fikrlash qobiliyatini o‘stirish va bu tarbiya bilan muntazam shug‘ullanishi benihoya zarur va muqaddas bir vazifa. Binobarin, u muallimlarning “diqqatlariga suyalgan, vijdonlariga yuklangan muqaddas vazifadur... Negaki fikrning quvvati, ziynati, kengligi, muallimning tarbiyasiga bog‘liqdur”. Ayni zamonda muallif ta’lim va tarbiya uzviy bog‘liq ekanini ham ta’kidlaydi: “Dars ila tarbiya orasida bir oz farq bor bo‘lsa ham, ikkisi bir-biridan ayrilmaydurgan, birining vujudi biriga boylangan jon ila tan kabidur” deydi. Abdulla Avloniyning fikricha, inson butun borliqning ko‘rki va sharafidir. Inson o‘z go‘zalligi va murakkabligi bilan koinotdagi barcha mahluqotlardan afzaldir. Butun mavjudot insonga xizmat qilishi kerak, chunki inson uning sohibidir. Chunki insonning aqli bor. U shu aql yordamida ilm egallaydi, ilm tufayli dunyoni boshqaradi.: “Aql, — deydi Avloniy, — insonlarning piri komili, murshidi yagonasidur, ruh ishlovchi, aql boshlovchidur. ...insonni hayvonlardan so‘z va aql ila ayirmishdur. Lekin inson aql va idroki soyasida o‘ziga keladirgan zarar va zulmlardan saqlanur. Yer yuzidagi hayvonlarni asir qilib, bo‘ynidan boylab, iplarining uchini qo‘llariga bergan insonlarning aqlidur”. Avloniy insonga va uning aqliga ana shunday yuksak baho beradi. “Ilm insonlarning madori, hayoti, rahbari najotidur. Agar aqlingni qo‘li nafsingni jilovini ushlasa, sani yomoni yo‘llarga kirmoqdan saqlar. Har narsa ko‘p bo‘lsa, bahosi arzon bo‘lur, ammo aql esa ilm va tajriba soyasida qancha ko‘paysa, shuncha qimmatbaxo bo‘lur”. “Turkiy guliston yoxud axloq” kitobi ma’rifatparvarlik g‘oyalarini targ‘ib qiladi. Abdulla Avloniy kitobda ilm to‘g‘risida bunday deydi: “Ilm dunyoning izzati, oxiratning sharofatidur. Ilm inson uchun g‘oyat oliy, muqaddas bir fazilatdur. Zeroki, ilm bizga o‘z ahvolimizni, harakatimizni oyina kabi ko‘rsatur. Zehnimizni, fikrimizni qilich kabi o‘tkur qilmoq, ... Ilmsiz inson mevasiz daraxt kabidur...”. Avloniy ilmni umuman emas, balki uning amaliy va Abdulla Avloniy. “Ikkinchi kitob”, “ O‘sha kitob”. hayotiy foydalarini aytib,

“Bizlarni jaholat, qorong‘ulikdan qutqarur. Madaniyat insoniyatni ma’rifat dunyosiga chiqarur, yomon fe’llardan, buzug‘ ishlardan qaytarur, yaxshi xulq va odob sohibi qilur... Alhosil butun hayotimiz, salomatimiz, saodatimiz, sarvatimiz, maishatimiz, himmatimiz, g‘ayratimiz, dunyo va oxiratimiz ilma bog‘lidur” . Adibning obrazli ifodasiga ko‘ra, ilm bamisoli bodomning ichidagi mag‘iz. Uni qo‘lga kiritish uchun mehnat qilish, ya’ni chaqib uni po‘chog‘idan ajratib olish kerak. U ilmning jamiyat taraqqiyotidagi rolini yaxshi tushunadi. Shuning uchun ham u, yoshlarni ilm sirlarini bilishga, hodisalar mohiyatini yechishga, kitob mutolaa qilishga chaqiradi. Uning fikricha, ilm agar jamiyat manfaatiga xizmat qilmasa, xalq farovonligi yo‘lida qo‘llanmasa, u o‘likdir. A.Avloniy o‘z ilmini amalda qo‘llay oladigan kishilarga yuksak baho beradi, ularni dono insonlar, deb ataydi. Abdulla Avloniy o‘tmish mutafakkirlari kabi yoshlarni foydali kasb- hunar egallashga chaqiradi. Adib boylik ketidan quvuvchilarni, ularning odamgarchilikka to‘g‘ri kelmaydigan ishlar bilan shug‘ullanayotganini ko‘rib, ulardan nafratlanadi. Avloniy yoshlarni boylikka ruju qo‘ymaslikka undaydi. Boylikni o‘tkinchi bulutga o‘xshatadi. Abdulla Avloniy mehnatsiz kun kechirishni barcha yomon sifatlarning ibtidosi, deb hisoblaydi. Shuning uchun ham u, mehnatni ulug‘laydi, mehnat kishining eng go‘zal fazilatidir, deydi. Bu jihatdan uning “Aqlli bog‘bon” hikoyasi xarakterlidir. Hikoyada aytilishicha: “bir bog‘bonning uch o‘g‘li bo‘lib, ular dangasa va ishyoqmas bo‘lganlar. Otada ularga meros qoladigan tangatillo yo‘q. Ota umri tugayotganini sezib, farzandlari taqdiridan tashvishga tushadi. O‘ylab-o‘ylab shunday yo‘l tutadi. Har uchchala o‘g‘lini yoniga chorlaydi. “Ko‘zim ochiq ekan, vasiyatimni sizlarga aytib ketay. Mehnatu mashaqqat ila bir ko‘za oltin yiqqanman. Uni mana shu boqqa, toklarning birini tagiga ko‘mganman. U — sizlarniki. Biroq bu ishga ko‘p yil bo‘ldi. Harchand urinsam ham ko‘milgan joyni A.Avloniy. “Turkiy guliston yoxud axloq”.Uni o‘zlaringiz izlab topinglar va o‘zaro bo‘lishib olinglar”3 , deydi. Bir ko‘za tilla daragini eshitib uch ishyoqmas uni izlashga tushib ketadi. Bog‘ning hamma yerini kovlab chiqishadi. Sirli ko‘za chiqmaydi. Yana erinmay kovlashga tushadilar. Kutilgan natija esa hamon yo‘q. Shu taxlit bog‘ ichi bir necha qayta ag‘dar-to‘ntar qilinadi. Yerlar qazilaverib, tuprog‘i upaga aylanib ketadi hamki, oltinli ko‘za topilmaydi. Bu orada uzumzordagi toklarning eng chuqur ildizlarigacha ochib ko‘riladi. Bog‘da o‘sha yili chunonam hosil bo‘ladiki, undan bir necha ko‘zani to‘ldirgulik oltin oladilar.” Uch dangasa o‘g‘illar ota gaplarining asl ma’nosini, oltin — mehnatda ekanligini tushunib yetadilar” . Adib o‘sha hikoyachasi bilan mehnatni uluqlaydi, o‘quvchi qalbida mehnatga muhabbat uyg‘otadi. Kishi baxt va saodatga faqat mehnat orqaligina yetishishini uqtiradi. Abdulla Avloniy o‘z asarida sabr, toqat, sabot va matonat masalalariga to‘xtab, “Har bir ishda sabr ila harakat qilmoq lozimdur. Sabr insonlar uchun buyuk bir fazilatdir, maqsadga yetish yo‘lidir. Nafsni sabr ila rom qilgan kishi har ishda oshiqmay, ohista harakat qilur. Nafsini halokatdan, g‘ururdan saqlar. Sabr shunday bir kuchli narsadurki, shavqatni iffatga, g‘azabni shijoatga, shiddatni ilmga, kattalikni tavozu’ga, yomonlikni yaxshilikka aylandurmoqqa quvvati yetar... Sabr shodlikning kalitidur...”. Avloniy intizomni inson xarakterini tarbiyalovchi, mukammallashtiruvchi manba, deb biladi, hamda unga doim rioya qilish kerakligini ta’kidlaydi: “Intizom qiladurgan ibodatlarimizni, ishlarimizni har birini o‘z vaqtida tartibi ila qilmoqni aytilur. Agar yer yuzida intizom bo‘lmasa edi, insonlar bir daqiqa yashay olmas edilar. Har bir millatning taraqqiysi va toliysi ishlarini vaqtida, nizomdan chiqarmay tartibi ila yuritilmoqqa bog‘liqdur... Chunki tartib va nizomni rioya qilmagan kishilarning ishlari hamma vaqt. notamom, o‘zlari parishon bo‘lurlar. Ammo ishlarini tartib uzra yuritgan kishilarning ishlari yerda, o‘zlari tinch va rohatda o‘tkazurlar” . Vatan tuyg‘usi eng insoniy va eng mo‘tabar tuyg‘ulardan biri. Vatanni shunchaki sevish mumkin emas, uning dardi bilan yashamoq, uning baxtidan quvonmoq u bilan faxrlanmoq kerak. Avloniy Vatan va uning oldidagi burchni shunday tushunadi: “Har bir kishining tug‘ulib o‘sgan shahar va mamlakatini shul kishining vatani deyilur. Har kim tug‘ilgan, o‘sg‘on yerini jonidan ortiq suyar. Hatto bu vatan hissi — tuyg‘usi hayvonlarda ham bor. Agar bir hayvon o‘z vatanidan — uyuridan ayrilsa, o‘z yeridagi kabi

rohatda yashamas... Biz turkistonliklar o‘z vatanimizni jonimizdan ortiq suydig‘imiz kabi, arablar Arabistonlarini, qumlik, issiq cho‘llarini, eskimular shimol taraflarini, eng sovuq qor va muzlik yerlarini boshqa yerlardan ziyod suyarlar. Agar suymasalar edi, havosi yaxshi, tiriklik oson yerlarga o‘z vatanlarini tashlab hijrat qilur edi” , — deydi Avloniy. Avloniy idrok va zako deb ochiq fikrni, xushtabiat, ziyrak bo‘lmoqni tushunadi. U idrok va zakoni ma’rifatparvarlik bilan bog‘lab, “yoshlikdan boshlab zehn va idrokimizni quvvatlandurmoq uchun aziz umrimizni o‘yin-kulgu, safsata, moloya’ni kabi behuda so‘zlar ila o‘tkazmay, har xil kitob, gazeta va jurnallarni o‘qub, fikrimizni ochmoq, zehnimizni quvvatlandurmoq lozimdur” . Bu esa Avloniyning xalqni ma’rifatga tashviq qilganidan dalolat beradi. Xususan, shoirning quyidagi she’ri fikrimizning dalili bo‘la oladi: Idrok ila aqling-la ayur yaxshi-yomonni, Behudaga sarf etma, shu qimmatli zamonni. Sa’y et, jadal et, ilmu fununa harakat qil, Boq, nayladilar hikmat ila ushbu jahonni. Abdulla avloniy o‘z ona tilini mukammal bilish, har bir so‘zni o‘z o‘rnida ishlatish, milliy adabiy tilining taraqqiysi uchun jonkuyarlik qilish zarur, — deydi.[4] “Har bir millatning dunyoda borligin ko‘rsaturg‘on oynai hayoti: til va adabiyotidur. Milliy tilni yo‘qotmoq millatning ruhini yo‘qotmoqdur. Hayhot! Biz Turkistonliklar milliy tilni saqlamoq, bir tarafda tursun kundan-kun unutmoq va yo‘qotmoqdadurmiz. Tilimizning yarmiga arabiy, forsiy ulangani kamlik qilub, bir chetiga rus tilini yopishtirmoqdadurmiz. Durust, rus tilini bilishimiz kerak, lekin o‘z yerinda ishlatmoq va so‘zlamoq lozimdur. Zig‘ir yoki solub, moshkichiri kabi qilub, aralash-quralash qilmoq tilning ruhini buzadur. ... “Bobolarimizga yetushg‘on va yarag‘on muqaddas til va adabiyot bizga ham kamlik qilmas. O‘z uyimizni qidirsak va axtarsak, yo‘qolganlarini ham topamiz. Yo‘qolsa yo‘qolsin o‘zi boshimga tor edi,”— deb Yevrupa qalpog‘ini kiyub, kulgu bo‘lmoq zo‘r ayb va uyatdur” . Avloniy so‘zlashuv odobiga ham alohida e’tibor beradi. U so‘zning inson qadr-qimmatini belgilashdagi mohiyatiga yuqori baho berib, “So‘z insonning daraja va kamolini, ilm va fazilini o‘lchab ko‘rsatadurgan tarozusidir. Aql sohiblari kishining tilidagi fikr va niyatini, ilm va quvvatini, qadr va qiymatini so‘zlagan so‘zidan bilurlar”,— deydi. Inson takomili uchun zarur bo‘lgan omillardan yana biri — viqordir (viqor — og‘irlik, chidam, ulug‘vorlik). Avloniy qayd qilishicha, el-ulusdan, kishilardan o‘zini holi tutishga yoki yuqori tutishga uringan shaxs elning, kishilarning nazaridan tushib, yakkalanadi va unutiladi. Kishining kamtar bo‘lishi zarurligi ta’kidlanadi: “Fiqor deb kibr va g‘ururdan, manmanlikdan o‘z nafsini saqlamoqni aytilur”, — deb yozadi Avloniy. Chunki g‘urur, manmanlik, takabburlik kishini xor, xalq orasida bee’tibor qilur. Har qancha ilm va davlat sohibi bo‘lsa ham bir pulcha qadr va qiymati bo‘lmas... Vuqur kishi kibr va g‘ururdan pok bo‘lur. ... Viqorning haqiqiy darajasiga yetmak uchun ilm va ma’rifat lozimdur”.. Avloniy xasislikni juda sodda, aniq ifoda va detallar yordamida o‘quvchiga yetkazishga urinadi. Ipak qurtning taqdirini ko‘z oldingizga keltiring. U pilla ichida o‘ralib, hayotini mahv etadi. Qanchalar mashaqqat bilan hosil bo‘lgan ipak boshqalarga nasib qiladi. Umrini mol-dunyo hirsi bilan o‘tkazgan insonlar taqdiri ham shunday, — deydi adib. “Turkiy guliston yohud axloq”ning birinchi sahifasidan to so‘nggi sahifasigacha Avloniyning insonparvarlik g‘oyalari ifodalangan.[5] U hammadan burun xalq manfaatini ko‘zlaydi, xalqqa bajonu dil xizmat qilishni o‘zining muqaddas burchi deb biladi. Uning nazarida kishilar g‘amini yemagan, xalqdan uzoq turgan ig‘vogar, g‘iybatchi inson emas. Muallif chaqimchilik, g‘iybat, hasad, munofiqlik, yolg‘onchilik, ikkiyuzlamachilik haqida to‘xtalib, ularning insonlar hayotiga zararini atroflicha ko‘rsatib beradi. G‘iybatchi va chaqimchi kishilarni Avloniy buzoq boshiga o‘xshatadi. Buzoq boshi daraxt ildizini kemirib quritgani kabi chaqimchi va g‘iybatchilar ham kishilar o‘rtasidagi mehr-muhabbat daraxtini yemiradilar. Donishmandlardan biri aytganidek, “Mol va ashyo o‘g‘rilaridan ko‘ra odamlar orasida do‘stlik, ulfat, muhabbatni o‘g‘irlaydurgan odamlardan saqlanmoq lozimdir” . Avloniy g‘iybatchilik va uning oqibatini shunday tahlil etadi: “Inson boshqa gunohlarini nafsning lazzati uchun qiladur. o‘zbek madaniyati va adabiyotini yuksaltirishda, xodimlar tayyorlashda, uzoq yillik halol mehnati uchun 1925 yilda «Mehnat qahramoni» unvoni, 1930 yilda mehnatsevarligi, ilmiy ishlari va asarlari uchun “O‘zbekiston maorifi zarbdori”

unvoni berildi. Abdulla Avloniy 1934 yilning 25 avgustida Toshkentda vafot etdi.[6] Abdulla Avloniyning ta'lim-tarbiya sohasidagi qarashlari o'zbek xalqining ruhiyati, turmush tarzi, milliy qadriyatlari bilan chambarchas bog'langan. Uning boy pedagogik merosi milliy maktab, milliy pedagogikani rivojlantirishda qimmatbaho manba bo'lib xizmat qiladi. Shu ma'noda Avloniyning siymosi, faoliyati biz uchun qadrlidir.

Foydalanilgan adabiyotlar:

1. Abdulla Avloniy Turkiy guliston yoxud axloq.T 2008.
2. Mustaqillik davr adabiyoti.
3. Abdulla Avloniy.Tanlangan asarlar.T 2008
4. Fayzullaeva, M. (2022). Importance of education quality management. *Theoretical aspects in the formation of pedagogical sciences*, *1*(1), 68-71.
5. Fayzullaeva, M., & Kholbutaeva, M. (2022). Use of international experience in increasing the efficiency of education quality. *International Bulletin of Applied Science and Technology*, *2*(10), 63-68.
6. Himmataliev, D., & Fayzullaeva, M. (2023). Organization and development of the educational process of educational centers in cluster conditions on the base of digital technologies as a pedagogical problem. *Science and innovation*, *2*(B1), 261-264.